

Musiken – Brotten – Beroendet

RECENSION Musiken – Brotten – Beroendet Sebastian Stakset med Niklas Malmborg Norstedts

Det var inte dåliga familjeförhållanden som gjorde att Sebbe Staxx hamnade fel. Tvärtom – inom familjen fanns kärlek och omtanke. Social gemenskap. Nej det var en av de mest vanliga händelserna i barns liv som blev grunden. Mobbing. När man sedan inte berättar eller ber om hjälp innan det gått för långt kan det som i Sebbes fall bli en motorväg till en värld av kriminalitet och missbruk. I den världen fanns också samhörighet och möjlighet att bli någon.

Sebbes bok är oerhört avskalad och rak. Ärlig. Han berättar på ett sätt som gör att man inte riktigt kan släppa boken förrän sista sidan är läst. Det är en föga glamourös värld vi möter. Våldet är vardag liksom drogerna och kriminaliteten. Sebbe skaffar sig en identitet utanför det samhälle han aldrig kände sig välkommen i. Det finns också två barn i Sebbes liv som hela tiden skaver på hans ångest och dåliga samvete.

Som en röd tråd löper också Leo som avtjänar ett livstidsstraff i Finland, det är med honom som Sebbe sakta men successivt styr upp livet mot musiken. Musiken fanns i hans barndom och Sebbe beskriver den i boken som hans livlina. Det är i Kartellen där allt startar med gangsterrapp, för att sedan övergå till berättelser från förorten och underklassen som han träder fram. Sebbe står med benen i tre läger, kriminalitet/missbruk, musik och det vanliga samhället.

Media tvivlade på den nya Sebbe, debatten gick hög i olika Facebookgrupper. Den varningstriangel som var klistrad på Kartellen som farliga uppviglare och med låtar som förhärli-gae brott satt kvar länge.

Det skulle bli först 2013 som det verkligen vände. Sebbe mötte en högre makt – Gud- som plötsligt kunde ge honom det lugn han

behövde, fylla de själsliga tomrummen. Om det kan vi tycka olika, men det finns två saker som räddar flest människor från missbruk och kriminalitet: kärlek alternativt tron på Gud eller bådadera.

Musiken – Brotten – Beroendet är ingen bok som förhärskar, tvärtom visar den alla de baksidor som kriminalitet och missbruk medför. Men det är också en bok som förvånansvärt öppet berättar om resan in i samhället igen. En väg kantad med svårigheter. Där socialtjänsten sa nej till behandling och där familjen lånade pengar för att Sebbe skulle kunna komma på behandlingshem. Och de ständiga återfallen.

Men också Leo livstidsfången som vill att Sebbe ska jobba med deras musik och bryta upp från gatans tillvaro.

Läsvärd i högsta grad, också för att den är så välskriven. Bitvis känns texten som en del i en rapplåt, takten och rytmen finns där. Kanske blir det lite för många slut i slutet av boken. Men det är upp till varje läsare att avgöra. Om jag tror på hans historia om att det är slut nu ? Ja, blir svaret.

Text: Anne Skånér